

Sessizliğin içinden yükselen bir hikâye: “52 HERTZ”

“İşte böyle kopar kıyamet /
Gümbürtüyle değil iniltiyle”
T. S. Eliot

HABER: **VARTUHI SAKANYAN** // FOTOĞRAFLAR: **MIGİRDİÇ ARZİVYAN**

İstanbul Ermeni tiyatrosunun çağdaş temsilcilerinden Hangardz, yaklaşık iki yıl boyunca “Kalbim Dağlardadır” oyununu sahneledikten sonra yeni yapımı “52 Hertz” ile izleyici karşısına çıktı. Oyunun prömiyeri 2 Nisan’da Ataşehir’de gerçekleşti.

Yönetmenliğini Zinnure Türe’nin üstlendiği yapım, çocukluklarını, aşklarını ve kayıplarını İstanbul yakınlarındaki bir adada yaşamış dört kadının hikâyesini sahneye taşıyor. Yakında yok olacağı öğrenilen adaya veda etmek isteyen bu dört kadın, bir “son oyun” aracılığıyla geçmişleriyle yüzleşiyor.

Bu vedalaşma, karakterleri hafızanın zamansız mekânlarında dolaştırırken; aidiyet, kayıp ve görünür-lük temalarını derinlemesine sorguluyor. Oyun adını,

52 hertz frekansında ses çıkardığı için diğer balinalar tarafından duyulamadığı düşünülen ve “dünyanın en yalnız balinası” olarak anılan canlıdan alıyor. Bu güçlü metafor üzerinden, duyulmayan sesler ve görünmez kılınan hikâyeler sahneye taşıyor.

Hangardz oyuncularının otobiyografik anlatılarından beslenen yapım, devised tiyatro tekniğiyle kolektif bir üretim sürecinde şekillendi. Hafıza, görünmezlik ve dayanışma ekseninde kurulan bu ortak sahne dilinde; Diana Chilingaryan, Garine Maral Çizmeciyan, Lara Narin ve Tara Demircioğlu rol alıyor. Yaklaşık 70 dakika süren “52 Hertz”, önümüzdeki günlerde farklı sahnelerde izleyiciyle buluşmayı sürdürecektir. ♣

Oyun; 2 Mayıs’ta TheatreOps’ta, 6 Mayıs’ta Aramyan Okulu Mezunları Derneği’nde ve 11 Mayıs’ta POA salonlarında sahnelenecek.